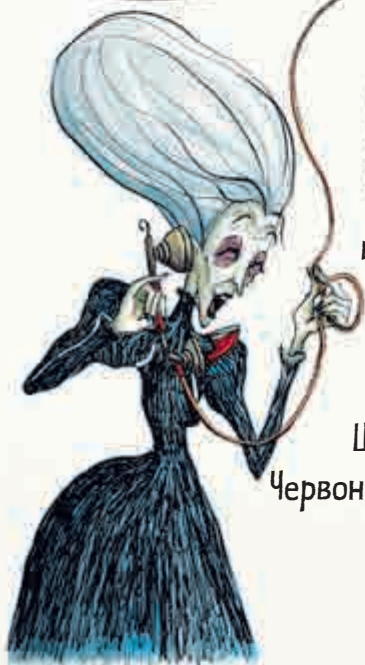

Одного доброго ранку на Покинутій віллі заверещав старовинний телефон. Тітонька Домовина відповіла пихатим тоном, але, щойно зрозуміла, хто то дзвонить, одразу радісно защебетала.

АААААА!

А телефонувала її сестра, тітонька Мегера, матінка кузена Ділберта. Саме Ділберт запросив усіх у гості на віллу Дурничку, розташовану на Таємничому озері, на день літнього сонцестояння. Цього року він збігався з ніччю Великого Червоного Місяця. А це буває страшенно рідко.

Двоюрідний дід Порча, коли ще був малим (і живим!), їздив туди на канікули. Тож він сказав, що цієї особливої ночі вода в озері стає якась надзвичайна. Цікаво, чи це правда?

Ах же зрочно,
кош вуза
вигриваються!

Мортіна зроду-віку не бувала на Дурничці,
та їй сама думка знову побачити нудного
Ділберта не дуже їй тішила. Але хоч якась
невеличка подорож — чом би їй ні!

Вона нікуди не їздила вже...
ух... десь тридцять років!?

Три дні по тому, прохолодного ранку,
вся сімейка хутко зібралася в дорогу.

Допотопний фуртон
для морозива дідуса Склена
(Немає нікого кращого
за морозилку, щоб
придумати появу зморшок
тіточьки Доловичи!)

Мортіна, тітонька Домовина, двоюрідний дід Порча та миша Гризька разом поїхали в подорож до озерного краю. Пес Смуток сів за кермо допотопного темного фургончика.

Дідусь Порча бурчав, що краще було б їхати вночі, але тітонька хотіла зробити все по-своєму, як вона завжди й робила.

«Ми поїдемо вдень, хоч помри!» — заявила вона.

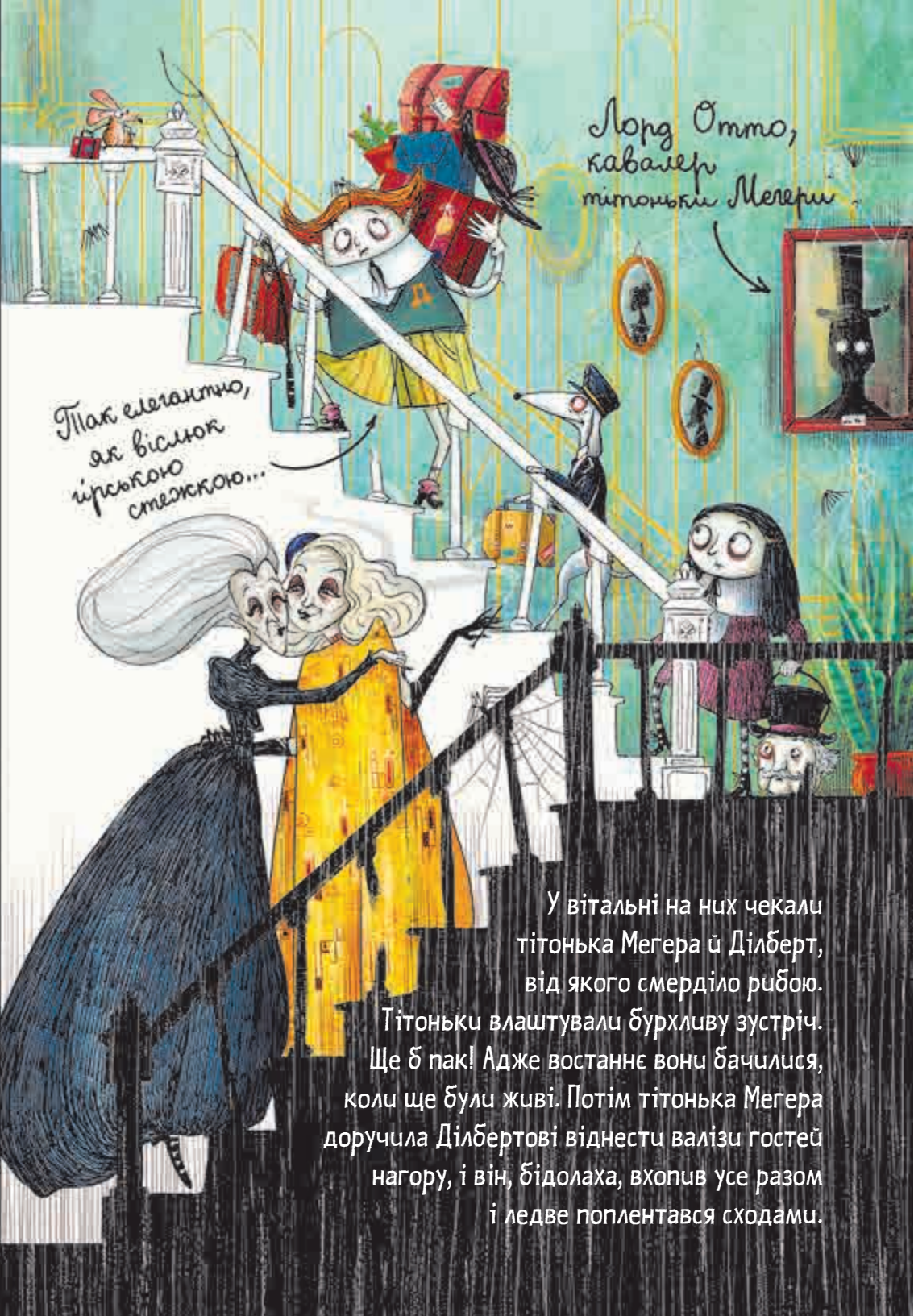

Кілька годин вони їхали кривими,
і ще кривішими, й аж занадто
кривими гірськими дорогами...
Поки нарешті не дісталися
до вілли Дурнички.

Вілла
Дурничка

Тясиниче
озеро

Лорд Отто,
кавалер
тітоньки Мегери

Так елегантно,
як віслюк
ірською
стежкою...

У вітальні на них чекали тітонька Мегера й Ділберт, від якого смерділо рибою. Тітоньки влаштували бурхливу зустріч. Ще б пак! Адже востаннє вони бачилися, коли ще були живі. Потім тітонька Мегера доручила Ділбертові віднести валізи гостей нагору, і він, бідолаха, вхопив усе разом і ледве поплентався сходами.

Бартімеус
ненавидить пірнати

Ця дурншва
шпюгга для купання,
мабуть, тітоньки Мелери...
(и-и!)

Після того як усе було організовано,
вся сімейка влаштувалась на пляжі,
щоб насолодитися літнім днем і поплавати в озері.

Ділберт вирядився в кумедний смугастий
купальний костюм та ще й начепив
стару квітчасту шапочку для душу.

Мортіна ледве стримувала усмішку:

«От уже химерник!»

Аж ось Ділбертові закортіло похизуватися,
як він пірнає. Тож він став у позу, як на балеті,
крутонував блискавичне сальто і... плюсь!
Незграбно послизнувся й шубовснув у воду.

А коли виринув, то був геть увесь обмотаний
брудними водоростями та ще й загубив
половину руки. Пес Смуток метнувся її шукати,
бо тільки він мав маску
для плавання.

